

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Caput 1. Franciscus Luperius statum suæ Provinciæ inspicit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

HISTORIÆ
PROVINCIÆ PARAQUARIÆ
SOCIETATIS JESU
LIBER DECIMUS-TERTIUS.

CAPUT

I.
Franciscus
Luperius
statum suæ
Provinciæ
insipit.

1641.

Subsidiarii
cordubam
adducuntur.

Provincia
domini.

Missionum
modus.

Collegiorum
exercitatio-
nis.

CAPUT

II.
Socii per
Tucumania
egregiè la-
borant.

Castitas de-
fensa.

CCEPTIS Præpositi Generalis litteris, Franciscus Luperius Curbanus, Limæ Theologiam profitens, ad regimen Provinciæ Paraquariæ capessendum Peruviam Tucumaniamque prætergressus, ubi ad portum Boni-aëris appulit, Didaci Borox decessoris sui, Francisci Diastanii, & subsidiariorum ex Europa Sociorum aspectu, ab septingentarum leucarum itineris fastidio luculenter est recreatus. Et quia multæ Oceani aquæ non extinxerant in novis advenis caritatis ignem, sed auxerant, primus ejus labor fuit, in sedandis aliquorum statim, qui studiis nuncium remittere volentes, præproperè meditabantur animarum incendium, cum quibus partem itineris per desertam centum & amplius leucarum planitiem remansus, per campos speciem Collegii exhibuit. Vehebantur enim lex & tringinta Socii magnis curribus, quos habebant noctu pro cubiculis, diu verò tentoria, pro templo triclinioque fibabantur. Noctu progrediebantur Solis æstum devitantes, nihilque seculis, quam in urbibus solet: per stata temporum intervalla, ad reliquias exercitationes nolâ portatili ciebantur; Collegium rotatile diceres. Auspiceatus fuit Cordubensis tantorum hospitum adventus, pace Præsulem inter & Prætorem non sine operâ Provincialis sanctitâ, qui advenis in suas classes distributis, de statu Provinciæ inquirens, hæc fermè reperit. Provinciam occupabant centum & octoginta circiter Socii. Octona Collegia apud Hispanos, & apud Indos duæ supra viginti sedes numerabantur. Quod ad operarios attinebat, omnes instituti sui memores nihil reputabant propriâ probitate pretiosius, & infra propriam probitatem nihil habebant carius, quam aliis prodeſſe. Missiones ad remota loca ex singulis Collegiis hoc fermè modo instituebantur. Duo Patres uno curru vehebantur, quo & pro domo utebantur, & necessaria ad vistum Sacrificiumque faciendum circumferebant. Dum ad pagum villâme pervenerant, convocatis incolis, sub erecto tentorio Sacris tradendis, & seminando Dei verbo, vacabant. In Collegiorum nostrorum templis Sacramentorum frequentissimus erat usus. Sacra conciones utiles habebantur, Virginis Matris fodalitia augebantur, Urbibus & pagis miserum in modum infectis alacriter & promptè subveniebatur. Indorum ubique & Æthiopum cura præcipue Sociis incumbebat; nullis ad id præstantum nominatim designatis; omnibus, etiam gravissimis Patribus, pro se gloriosum periculum depositentibus. Omnium in nos, ob æstimationem utilitatis, magna propensio, & sicuti tenebras nostro nomini obducere invidi conarentur; illicò cognitæ probitatis radiis dissipabantur. Sed interim dum novus Provincialis in notitiam aditæ provinciæ incumbit, Socii ubique pro more magna moliri pertebant.

BIs Cordubensis dirito ab excusoribus exculta est, non sine notabilium rerum successu. Eminentia feligam. Mulierem ad fluminis ripam linteas vestes abluentem perfictæ frontis nebulo deperiit, & quia hanc vincere illecebris nequivit, vim inferte non dubitavit. Sed virago, repulsâ vi, hostem prostravit; qui à muliere se vinci dignatus, exerto cultro humerum ejus percussit. Cultro verò illa è cruentis turpibusque manibus excusso, celeri fugâ victoriæ secu-

ritatem